

Як стати бібліотекарем, або Пригоди бібліононачка

У цій статті йдеться про те, як стають бібліотекарями. Ви думаєте, для цього достатньо закінчили бібліотечний освітній заклад – ні ось ти вже спеціаліст? Не завжди приходять у бібліотеку цим шляхом. А як іноді буває? Зараз розповім!

Мій шлях у бібліотечну професію розпочався у далекому дитинстві, коли я ходила з батьками до Кіровоградської обласної дитячої бібліотеки ім. Гайдара, – брала додому книжки і з задоволенням читала. Досі пам'ятаю, як вразило мене там і саме приміщення, і безліч книжок. Мабуть, усі сучасні бібліотекарі були в дитинстві читачами бібліотек, якщо це не так – дивний і неприродний шлях у професію!

Відвідання бібліотеки так вразило мене, що я організувала власну дитячу бібліотеку для іграшок – з формулярами, номерами на книгах, маленькими зручними полицями і активними ляльками-читачами. У кожної моєї іграшки був свій формуляр, і вони регулярно відвідували мене – свою маленьку бібліотекарку. Пам'ятаю, як я старанно виставляла книжки за алфавітом, як натхненно робила у саморобних формулярах записи. Мій шлях у бібліотекарі був визначений ще тоді.

Ви не замислювалися над тим, як впливають дитячі ігри на майбутнє, особливо на вибір наших професій? Придивіться, у що грають ваші діти – мій приклад вказує на те, що молодим батькам варто над цим замислитись. Гра – дзеркало вподобань дитини, те, чому вона приділяє більшість часу, вказує на її інтереси – вони можуть вилитися у подальшому в майбутню професію.

Я дуже любила цю гру. Маленький бібліотекар поступово виріс у спеціаліста – зараз я головний бібліотекар інноваційно-методичного відділу Кіровоградської місь-

кої централізованої бібліотечної системи (МЦБС). Але це все не сталося, як у казці, за помахом чарівної палички. Я шукала себе у житті та професії, пробувала то те, то інше. Але всі шляхи вели до бібліотеки. І головним бібліотекарем я стала, звісно, не одразу. Мені довелося бути спочатку новачком у бібліотеці, так-так – справжнім бібліононачком. Працюючи у Кіровоградській центральній міській бібліотеці, я започаткувала блог "Бібліононачок" (<http://biblio-novichok.livejournal.com/>). У ньому я свіжим поглядом новачка описувала діяльність бібліотек Кіровоградської МЦБС, бібліотечні події та акції, виставки та інтерв'ю з відомими у системі, цікавими і непересічними людьми.

Коли я вже не була новачком, блог став більш теоретичним та аналітичним, присвяченим глобальним проектам Кіровоградської МЦБС. Відкрилися блоги філій, і я написала статтю про критерії оцінювання успішності блогів. Результатом тренінгу "Зв'язки з масмедіа та основи піару публічних бібліотек", що був організований програмою "Бібліоміст", стала стаття "Як писати прес-реліз". Опубліковані й інші дописи, наприклад, про акцію "Намалюй оберіг для воїна!", що проходила в наших міських бібліотеках в 2014 році. Після акції кілька сотень дитячих малюнків-оберегів були відправлені на фронт.

Але пригоди бібліононачка на цьому не закінчилися! Завдяки цьому блогу мене помітили організатори Першого міжнародного літературного конкурсу ім. Дмитра Огма "Остання хвиля". Їх зацікавив

**Ірина
Хоменко,**

керівник піар-офісу, головний бібліотекар інноваційно-методичного відділу Кіровоградської міської централізованої бібліотечної системи

мій блог і моя творчість, і вони запропонували стати суддею цього літературного конкурсу. Увесь 2013 рік мені довелося плисти на незвичайній хвилі – у складі суддів конкурсу. Справа ця була нелегою, але якою захоплюючою! Більшість авторів-конкурсантів виявилися талановитими, і судити було важкувато. Але я вірю, що саме час – невблаганний і найнеупередженіший суддя. Він і тільки він відбере найкраще у нашій сучасності, зробить його вічним. Конкурс уже скінчився, я ставила оцінки так, як підказували мені моя душа та серце.

Після "Бібліоновачка" відкрила ще блоги. Я автор блогу "Бібліодиванчик" (<http://bibliodivanchik.blogspot.com/>) та модератор блогів "Мир без звуків" для і про людей з вадами слуху (<http://nosoundsworld.blogspot.com/>), "Бібліотечна кав'ярня запрошує" (<http://librarycafeinvites.blogspot.com/>).

"Бібліодиванчик" – блог новин Кіровоградської МЦБС, де зібрані найцікавіші події бібліотек системи. "Мир без звуків" присвячений проекту кіровоградських міських бібліотек у програмі "Бібліоміст". У другому раунді конкурсу "Організація нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету" центральна міська бібліотека, філії № 8, 12, 16 стали фіналістами. Завдяки проекту отримали 15 комп'ютерів, 4 принтери, 4 сканери та ліцензоване програмне забезпечення. Тепер у бібліоте-

ках **безкоштовний Інтернет** для усіх користувачів бібліотек-партнерів. Отже, блог "Мир без звуків" – це частина проекту кіровоградських бібліотек "Чути тих, хто не чує".

Кожен блог, звичайно, повинен відрізнятися один від одного і стилем, і змістом. "Бібліотечна кав'ярня запрошує" – блог, присвячений тандему бібліотеки та кави. Здавалось би, що між ними може бути спільного? Бібліотекарям Кіровоградської МЦБС вдалося успішно поєднати цей дивний напій та бібліотеку. Розкішний аромат кави наче розливається по блогу – тут і фото, і слайд-презентації, і відео, і вірші. Все присвячене каві. Саме цей блог – найпопулярніший серед усіх блогів бібліотечної системи. 23 698 переглядів "Бібліотечної кав'ярні" було у жовтні 2014 року.

Блоги Кіровоградської МЦБС "Бібліодиванчик", "Бібліотечна кав'ярня запрошує" та "Світ без звуків" отримали блогерську нагороду Liebster Blog Award від різних блогів-учасників блогерської акції.

Як бачите, моя робота тісно пов'язана з написанням статей. З дитинства я мріяла стати журналістом: вела спочатку газету "Лісовий дзвіночок", потім "Юний археолог" для своїх іграшок. Коли виросла, працювала позаштатним кореспондентом різних газет. Але до бібліотеки мене привело – не повірте! – знання іноземних мов. Я закінчила Кіровоградський педагогічний університет, факультет інозем-

них мов. Брала участь у семінарі в Німеччині, там захистила свій проєкт "Літературний клуб". Повернувшись додому, запропонувала завідувачці бібліотеки-філії № 6 Кіровоградської МЦБС долучитися до проєкту. Та погодилася. Так з'явився клуб "Паралелі та меридіани". Через рік існування клубу мені запропонували стати бібліотекарем. Якби я не знала німецьку, не поїхала б я до Німеччини і не стала б я бібліотекарем. Як усе пов'язано в нашому житті!

Зараз я займаюся роботою, яка мені дійсно подобається – я і бібліотекар, і журналіст в одній особі. А нещодавно взяла участь у конкурсі програми "Бібліоміст" на створення піар-офісу бібліотек. Усього по Україні відкривали 10 таких офісів. І моя заявка перемогла! Тепер я – координатор піар-офісу Кіровоградської міської централізованої бібліотечної системи, офіс включає 6 бібліотек. У подарунок нам презентували ноутбук для ефективною та плідною роботи.

Була створена команда з шести бібліотекарів, серед яких Олена Більченко, Наталія Анісімова, Світлана Котлярова, Валентина Кизілова, Наталія Ситник та я – керівник піар-офісу Ірина Хоменко. Наша команда потрапила до десятки переможців програми "Бібліоміст" серед команд з усієї України!

Виконавши план проєкту більш ніж на 100 відсотків, команда піар-офісу у повному складі була двічі запрошена до Києва: у червні на підсумковий семінар для піарників у "Пущу Лісову" та у липні на Бібліотечний ярмарок у НСК "Олімпійський".

Ось так іноді здобувають професію – від самого дитинства до дорослого життя, у дивному переплетінні творчих нахилів, ігор та хобі. А іграшкові газети, що я робила для своїх ляльок, збереглися в мене і досі – смішні і чудернацькі, як моє дитинство.

